

Dragostea, nu se abține...

Gabriel Stănciulescu

Dragostea, nu se abține...

Dragi prieteni, îmbătrânesc!
Dar încă-mi place să iubesc,
Și iar mă întreb, cum se cuvine,
Mai este mult, până ce vine?

Nu de vârstă mie-mi pasă,
Mi-aștept visata mea mireasă,
Căci sigur una-i pentru mine
Ș-am s-o aștept... până ce vine.

E mai ușor când sunt consoarte,
Să avem în doi frică de moarte,
Să râzi în doi,... de-o amnezie
Ori să recităm o poezie.

Iubirea e hrană cât trăim,
Viața este drumul prin destin,
Și iar mă-ntreb, cât o să doară
Dacă ea n-o să apară.

Prinde-mi tu în mâini sorocul
Și te înalță să-mi stingi focul,
Sau varsă-te cu tot pe mine...
Căci dragostea,... nu se abține!

Autor: Gabriel Stănciulescu